

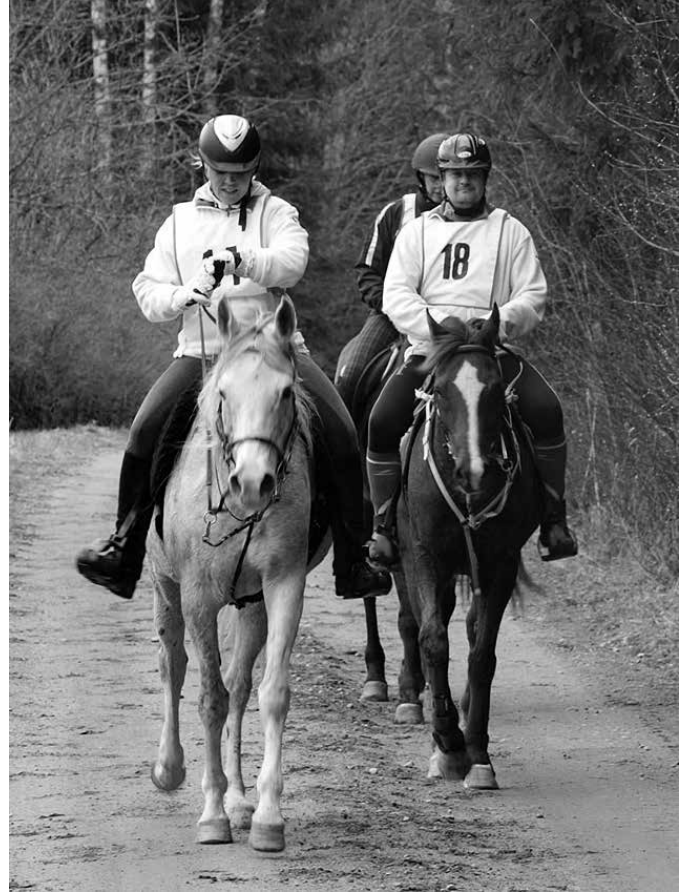
Tavoitteet taivaissa – jalat maassa, osa 4

2013 alkanut juttusarja päättyy tällä nimellä kansainvälisen kilpailuhiipennukseen.

Teksti: Heidi Laurinen

Kuvat: suonpaa.net

Kolmisen vuotta sitten alkanut projekti etenee väijäämättä kohti päätöstään. Tai ainakin projekti muuttaa muotoaan, kun 2012 asetetut hullunrohkeat tavoitteet toteutuvat ja on aika asettaa uudet tavoitteet, joita kohden pinnistellä. Vuosi 2014 toi Valedrolle onnistumisia ja eteenpäin mentiin suurin harppauksin. Safeerin kohdalla taas takapakkaa tuli enemmän ja vuoden lopulla Tanja (Turunen) teki päätöksen, että Sämpyn kisaura, siinä mittakaavassa kuin oli ajateltu, oli ohi. Ruuna jatkaa lauman johtajana ja ilahduttaa omista jaansa rentouttavilla maastolenkeillä, mutta kovaan treeniin sitä ei enää laiteta. Harrastekäytössä hevonen on oireeton, joten mitään järkeä ei ole vaatia siltä enempää. Näinhän se on monessa muussakin lajissa. Ylempien tasojen vaatimia ominaisuuksia ja valmiuksia ei kaikilla hevosilla ole. Aika harvalla on. Urheilu yleensäkin on lahjakkuuden, ominaisuuksien ja harjoittelun tuomaa yhteispeliä. Menestys vaatii vielä ison määrän onnea mukaan. Tässä monisäikeisyydessä varmasti piilee kilpaurheilun ja myös hevoskilpaurheilunkin viehätys. Hevosen arvo ja merkitys ei määräydy sen suoritustason mukaan, vaan usein ihan muiden määreiden kautta, joten Sämpyllä on oma korvaamaton roolinsa jatkossakin.

Urjalassa keväällä 2015; vasemmalla Princzis SE ox, ratsastajana Hanna Ulmanen, vasemmalla Kari Kärkkäinen ja Kuvaharjun Valedro ox.

Kohti kv-debyyttia

Jo tammikuussa lyötiin lukkoon, että Valedron debyytti kansainvälisellä tasolla tapahtuu Virossa Haanjamaan Kurgjärvellä. Tanja halusi ottaa monessakin mielessä varman päälle ja pyysi ensimmäiseen kv-koetukseen kuskiksi Karin (Kärkkäinen), joka on paljon tehnyt hevosen kanssa töitä ja näin ollen tuntee sen vahvuudet ja heikkoudet. Varmasti juuri edellä mainitusta syystä Kari otti mielellään tehtävän vastaan ja alkoi valmistautua toukokuun kilpailuun.

Keväällä Kari ehti muutaman kerran hevosen kanssa treenilenkille ja kävi yhdet pienet kilpailutkin viemässä läpi. Tanjalla oli paljon toiveita tulevaa kilpailuja ajatellen. Näitä toiveita pyrittiin huomioimaan ja tästä syystä Kari myös tiputti kymmenen kiloa painoan. Valedrolla oli muitakin treenareita kevään kuluessa. Hevonen ei kuitenkaan ole ihan helpoimmasta päästä, joten treenit tehtiin maltillisesti ja tärkeät tavoitteet tiukasti mielessä riskejä välttämällä. Kaikki valmistelut tehtiin niin huolella ja viimeisen päälle, kuin vain kuvitella saattaa. Hevonen kävi useamman kerran vesimatolla ja lihashuollosta pidettiin erinomaisen hyvin huolta. Matkaratsastus ei Suomessa ole ihan samalla tasolla kuin muissa Pohjoismaissa. Tästä syystä hevosen nostaminen kansalliselta tasolta kansainväliselle tasolle on erittäin suuri askel. Usein myös ensimmäinen yritys kv-tasolla tuottaa pettymyksen ja tulosta ei tule, joten keväällä elettiin kutkuttavan jännittäviä aikoja.

H-hetki Viron Haanjamaalla

Toukokuun 21. päivä Valedro lastattiin traileriin ja matka Etelä-Viroon käynnistyi. Kaikki mahdollinen ja vähän mahdotonkin oli tehty. Matka eteni verkkaisesti ja hevonen sai paljon taukoja ja pääsi välillä pihalle jaloittelemaan. Kun matka on pitkä ja noviisi kyseessä, niin ei kannata kiirehtiä. Hevonen matkusti hyvällä mielellä ja pääsi määränpäässä mukavasti maistelemaan virolaista tuoretta ruohoa ja nauttimaan muiden paikalle saapuneiden kisahevosten seurasta. Yö meni paikalle rakennetussa tilapäistallissa ja perjantaina pienen verryttelylenkin jälkeen olikin vuorossa jännittävä alkutarkastus. Kilpailulupa heltisi odotetusti ja koko tiimi sai vetäytyä yöpuulle levollisin mielin.

Jokaisella hevosella on heikkoutensa ja vahvuutensa. Valedron kanssa haastavin hetki kilpailutilanteessa taitaa olla selkäänousu. Sen vahvuus ei myöskään vielä ole sietää kylmällä vedellä viilentämistä. Nämä kaksi asiaa tekevät kilpailusuorituksen suhteellisen vaikeaksi. Hevosen kanssa on tehty vuosia valtavasti työtä sekä harjoittelumielessä että myös koulutus- ja siedätysmielessä. Tämä kaikki työ ja panostus oli ulosmittauksessa, kun Valedro ja Kari starttasivat FEI CEI 1* 80km-luokassa varhain lauantaina 23.5. Kari pääsi varmasti, joskin vähän vauhdikkaasti ratsaille ja matka saattoi alkaa. Alkutaipaleella tapahtui yksi ratsastajan tahdon vastainen jalkautuminen, mutta suurta vahinkoa ei tapahtunut ja ratsastaja ponkaisi uudelleen selkään ja jatkoi matkaa. Ensimmäinen kymppi kulki vauhdikkaasti ja huoltotiimit jakautuivat reitin varrelle toimittamaan tärkeää tehtäväänsä. Hevonen alkoi jo alkutaipaleella juomaan ja sietämään varovaista viilennystä, joten suoritus eteni suotuisten tähtien alla.

Hevonen palautui tauoilla aina erinomaisesti ja ratsastaja pitäytyi yltiöpäisestä menosta. Ennen viimeistä osuutta tiimi kävi keskustelua, että lähdetäänkö kirimään kiinni reilun 6 minuutin eroa ja tavoittelemaan voittoa, vai varmistellaanko toinen sija. Takaa ei välitöntä uhkaa ollut tulossa, joten sijoituksen menetyksestä ei tarvinnut kantaa huol-

ta, sillä Valedro oli erinomaisessa vireessä. Se liikkui, söi ja joi hyvin. Tanja teki päätöksen, että toinen sija on se, mitä tavoitellaan. Näin ollen Kari lähti viimeiselle lenkille rauhallisesti ja reitin varrella tehtävät huollot tehtiin huolellisesti ja kaikessa rauhassa. Maalin läheisyydessä ero voittajaan oli jo merkittävä. Valedro ylitti maalilinjan toisena ja muutaman minuutin palauttelun jälkeen se vietiin tarkastukseen, jossa kaikki oli paremmin kuin hyvin ja yleisö hurrasi kakkosijan johdosta. Kilpailun voitti sittemmin myös SM-tittelin voittanut ratsukko Ines Beilmann-Lehtonen ja Vandah El Aryes. Voittaja ja toiseksi sijoittunut ratsastaja olivat varmasti yhtä onnellisia ja tuloksen varmistuttua tunnelma suomalaisleirissä oli varsin liikuttunut. Silmäkulmia sai pyyhkiä paatuneempikin läsnäolija. Valtava uurastus ja työ tuntui juuri sillä hetkellä saaneen palkintonsa.

Mitä vielä on lupa odottaa

Valedro on osoittanut lahjakkuutensa viimeistään kansainvälisen debyytin myötä. Hevoselta on lupa odottaa jatkossa aivan mitä tahansa. Tämä projekti loppui siihen, kun hevonen tuotiin 0-tasolta kv-tasolle, mutta menestys ja kehitys lisää luonnollisesti nälkää. Yksi tulos ei varmasti omistajaa vielä tyydytä, vaan ajatukset ovat jo seuraavissa haasteissa. Seuraava askel on, että Tanja nousee itse kv-tasolle ja lähtee toivottavasti ensimmäiseen kilpailuun jo tämän vuoden kuluessa. Kun FEI CEI1* alkaa tuntua arkipäivältä on seuraava askel luonnollisesti 2* ja sen myötä 120 km:n kilpailut. Tämän myötä mielessä siintee jo PM-edustus. Rajoja on turha asettaa oman päällä, vaan niin pitkälle kannattaa mennä, kuin rahkeissa vaan on varaa. Kuka tietää, Valedro ja Tanja saatetaan nähdä vielä joskus EM- tai MM-areenoilla. Ainakaan Tanja ei itse aio rajoja asettaa, vaan tähän on edelleen taivaissa. Luja tahto, ahkera työ ja periksiantamaton usko omaan tekemiseen vie valtavan pitkälle. Hyvä tukijoukko auttaa eteenpäin. Vaikeistakin tilanteista pääsee eteenpäin ja hullutkin tavoitteet täyttyvät, jos halua riittää. Valedron tarina on erinomainen esimerkki siitä. Hyvää matkaa kohti menestystä Tanja ja Valto!

